

(»periculum in mora«). Reglen giver politiet adgang til at træffe en foreløbig beslutning om beslaglæggelse i disse tilfælde. Den, mod hvem indgrebet retter sig, har ret til at begære sagen forelagt retten. Politiet skal vejlede den pågældende herom, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807, stk. 1, 3. pkt. I givet fald skal politiet snarest og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Om baggrunden for reglen henvises til pkt. 2.3.7. i de almindelige bemærkninger. Sagen skal blot være forelagt for retten inden udløbet af 24-timers fristen. Retten behøver ikke træffe afgørelse i sagen inden for denne frist.

Retten endelige afgørelse om ikke at godkende en beslaglæggelse, der er iværksat af politiet, medfører, at det beslaglagte straks skal tilbageleveres, og at der bør udarbejdes politirapport om tilbageleveringen. Er der i et sådant tilfælde tale om beslaglæggelse af dokumenter eller edb-materiale, der kan mangfoldiggøres, må det i forbindelse med tilbageleveringen sikres, at kopier af materialet ikke forbliver i politiets besiddelse.

Stk. 4, hvorefter enkelte former for beslaglæggelse er undtaget fra politiets adgang til foreløbig beslaglæggelse, er i overensstemmelse med gældende ret, jf. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 825, stk. 2.

Undtagelsen for så vidt angår trykte skrifter er udvidet til også at omfatte lyd- eller billedprogrammer omfattet af medieansvarsloven. Udvidelsen skal ses i sammenhæng med gennemførelsen af medieansvarsloven.

Efter stk. 5 skal der være givet den, mod hvem indgrebet retter sig, adgang til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om, hvorvidt politiets beslaglæggelse efter stk. 3 kan godkendes. Udtalelsen kan f.eks. afgives til politirapport, der videregives til retten.

For så vidt angår en sigtets ret til at komme til stede og udtale sig, træder bestemmelsen i stedet for den almindelige regel i § 748, stk. 1, om sigtedes ret til at overvære retsmøder under efterforskningen.

Det foreslås samtidig, at § 748, stk. 5-6, skal finde tilsvarende anvendelse. Efter denne bestemmelse kan retten på begæring bestemme, at der ikke skal gives underretning om et retsmødes afholdelse, eller at den pågældende skal være udelukket fra at overvære et retsmøde helt eller delvis, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring undtagelsesvis gør det påkrævet. En tilsvarende regel gælder med hensyn til ransagning, jf. retsplejelovens § 796, stk. 4.

Reglen i stk. 6, 1. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 827, stk. 2, hvorefter den, der har rådighed over et dokument, skal have lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse om pålæg om edition. Det foreslås dog samtidig i stk. 6, 2. pkt., at § 748, stk. 5-6, skal finde tilsvarende anvendelse. Henvisningen til § 748, stk. 5-6, indebærer, at høring af den, der har rådighed over genstanden, kan undlades under de betingelser, der er opregnet i § 748, stk. 5.

Vedrørende pålæg om edition rettet mod personer i udlandet som grundlag for en international retsanmodning, henvises til pkt. 2.3.8. i de almindelige bemærkninger.

Med stk. 7 lovfæstes det, at politiet kan undlade at forelægge retten en beslaglæggelse, som ellers ville kræve retskendelse efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 806, stk. 2, hvis den, som indgrebet retter sig imod, har meddelt skriftligt samtykke til indgrebet. Dette er i overensstemmelse med udbredt administrativ praksis og svarer ligeledes til retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, jf. § 792 c, stk. 5, og § 792 d, stk. 1 samt § 796, stk. 5 om ransagning.

Det bemærkes herved, at det ikke er nødvendigt at anvende særlig blanket til det skriftlige samtykke. Det er efter bestemmelsen tilstrækkeligt, at den, mod hvem indgrebet retter sig, f.eks. skriver under på en tilførsel til politirapporten, hvis dette i det konkrete tilfælde findes mest hensigtsmæssigt.

Til § 807

Denne bestemmelse indeholder regler om den praktiske gennemførelse af beslutninger om beslaglæggelse og edition. Initiativet er i overensstemmelse med praksis henlagt til politiet, hvilket ikke tydeligt fremgår af de nugældende bestemmelser.

I stk. 1 behandles beslaglæggelse, i stk. 2 edition. Kravet om, at politiet på begæring skal forevise en eventuel retskendelse, er nyt, men bryder næppe med administrativ praksis. Kravet er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige grundregler, jf. forvaltningslovens § 23.

I forbindelse med beslaglæggelse er det politiets opgave at sørge for indgrebets gennemførelse, om nødvendigt ved magtanvendelse. Ved edition er opgaven alene ved henvendelse til den, mod hvem indgrebet er rettet, at tage initiativ til, at kendelsen opfyldes. Såfremt den pågældende uden lovlig grund nægter at efterkomme et editionspålæg, kan retten træffe beslutning om anvendelse af de i § 178 nævnte tvang-